

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ – ΑΝΘ ΙΛΙΣΙΩΝ

Ἡ Παναγία καὶ ἡ Ἁγία Μαρίνα

Τό προηγούμενο τεῦχος τοῦ ἐνοριακοῦ περιοδικοῦ μας ἦταν ἀφιερωμένο στή μεγάλη ἐκκλησιαστική ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπειδὴ ἐγγίζουμε τὴ μεγάλη ἐτήσια ἐνοριακὴ μας ἐορτὴ τὸ μῆνα Ἰούλιο, αὐτὴν τῆς Ἁγίας Μαρίνης, καθὼς καὶ τὴν ἄλλη μεγάλη ἐορτὴ τοῦ καλοκαιριοῦ τὸ μῆνα Αὐγουστο, αὐτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸ παρὸν ἄρθρο θὰ προσπαθήσουμε νὰ δείξουμε ὅτι καὶ ἡ Παναγία καὶ ἡ Ἁγία Μαρίνα αὐτὸ πού ἐγιναν καὶ αὐτὸ πού ἔκαναν τὸ χρωστοῦσαν στὴν πλούσια χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία ἀπέστειλε ὁ Κύριος ἐπάνω τους. Γι' αὐτό, ἐξάλλου, εἰδικὰ τὴν Παναγία τὴν ἀποκαλοῦμε «Κεχαριτωμένη», δηλαδὴ πλημμυρισμένη, γεμάτη ἀπὸ τὴ θεία χάρη, αὐτὴ τὴ χάρη πού κατέβηκε «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν» τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

► Ἡ Ἁγία Μαρίνα

Ἀπὸ μικρὸ παιδάκι ἡ Ἁγία Μαρίνα, σχεδὸν νήπιο, βρέθηκε μέσα στὰ βάσανα αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ὁρφάνεψε ἀπὸ μητέρα καὶ ὁ πατέρας της τὴν παρέδωσε σὲ τροφόν. Ἡ τροφός, χριστιανὴ γυναίκα, μαζὶ μὲ τὴν ὑλικὴ τροφή τῆς παρεῖχε καθημερινὰ καὶ πνευματικὴ τροφή. Τὴν ἔτρεφε μὲ τὸ γάλα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἔμαθε τὴν ἀξία τοῦ πνευμα-

τικοῦ ἀγώνα καὶ ἰδιαίτερα τῆς δίδαξε τὴν ἀξία καὶ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς.

Ἔτσι ἡ Μαρίνα, παιδούλα ἀκόμη, ἐπέμενε μὲ προσευχή καὶ ἔντονο καὶ συνεπῆ πνευματικὸ ἀγώνα νὰ ἀποκτήσει ζωντανὴ σχέση μὲ τὸ Χριστό, πράγμα τὸ ὁποῖο τὸ ἐπιβεβαίωσε ἔμπρακτα, στὴ συνέχεια, μὲ τὸ μαρτύριό της. Ὁ Θεός, ἀνταμείβοντας τὴν ἀξιοζήλευτη πνευματικὴ της προσπάθεια καὶ ἀπαντῶντας στὴν ἐγκάρδια προσευχή της, σὲ ὄραμα τῆς ἀποκάλυψε τὰ τρία πρόσωπα τῆς Παναγίας Τριάδος. Εἶδε μέσα σὲ ἄπλετο φῶς (αὐτὸ τὸ φῶς ἦταν ὁ Πατέρας, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ Πατρός) ἓνα τεράστιο σταυρὸ (ὁ σταυρὸς ἦταν ὁ Χριστός, γιατί ὅπου ὁ σταυρὸς ἐκεῖ καὶ ὁ Χριστός) καὶ ἓνα κατάλευκο περιστέρι νὰ πετάει γύρω ἀπὸ τὸ σταυρὸ (τὸ Πανάγιο Πνεῦμα κατῆλθε σὰν περιστέρι πάνω στὸ Χριστὸ κατὰ τὴ βάπτισή Του στὸν Ἰορδάνη).

Ἀφοῦ ὑπέστη φρικτὰ βασανιστήρια καὶ βγήκε νικήτρια μὲ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, στὸ τελευταῖο μαρτύριο ποὺ τὴν ἔριξαν ἀνάποδα σὲ ἓνα λέβητα γεμάτο νερό εἶχε καὶ πάλι ἐμπειρία τῆς φανέρωσης τῆς Παναγίας Τριάδος. Ὅπως ἦταν ἀνάποδα καὶ τὴ βούτηξαν τρεῖς φορές μέσα στὸ νερό εἶδε καὶ πάλι τὴν προηγούμενη τριαδικὴ ὀπτασία. Αὐτὴ ἡ θεὰ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, συνδυασμένη μὲ τὴν τριπλὴ κατάδυση καὶ ἀνάδυση στὸ νερό μαζί μὲ τὸ διὰ τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ μαρτύριο τοῦ αἵματος ποὺ ἀκολούθησε, συνιστοῦν τὸ βάπτισμα τῆς Ἁγίας Μαρίνας στὸ ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα στὴ συνέχεια αὐτὸ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ ποὺ πλημμύρισε τὴν ὑπαρξή της, τὴν ἐμπειρία τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅλα αὐτὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, τὰ προσέφερε στοὺς ἀνθρώ-

πους, γι' αὐτὸ καὶ μερικὲς χιλιάδες ἄνθρωποι, ἐμπνεόμενοι καὶ ἐνισχυμένοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα καὶ τὴ θεϊκὴ χάρη πὺ ἐξέπεμπε, πίστεψαν στὸ Χριστὸ καὶ ἀκολούθησαν τὴν ἁγία Μαρίνα στὸ μαρτύριο.

► Ἡ Παναγία

Μικρὸ παιδάκι, τριῶν ἐτῶν, ἀφιερώθηκε ἀπὸ τοὺς γονεῖς της, λόγω τάματος, στὸ Θεό, στὴν ὑπηρεσία ἀργότερα τοῦ Ναοῦ. Ἐκεῖ ἐμβάθυνε στὴ μελέτη τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προσευχῆς σὲ τέτοιο μεγάλο βαθμό, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τὴν ἐπιλέξει ὡς τὸ καταλληλότερο ἐπὶ τῆς γῆς «κατοικητήριό Του», τὸ μοναδικὸ ἔμψυχο ναό Του, ἀφοῦ Αὐτὴν διάλεξε ὡς τόπο καὶ τρόπο τῆς θείας ἐνσαρκώσεώς Του.

Ἡ ἴδια, πέραν τῶν ἀρετῶν πὺ ἤδη εἶχε, ἀφοῦ καθαρίστηκε παντελῶς ἀπὸ κάθε ἁμαρτία μὲ τὴ σάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν αἱμάτων της, ἔκανε στὴ συνέχεια καὶ τὸ δικό της πνευματικὸ ἀγῶνα μὲ ἀπόλυτη συνέπεια. Ἐμεινε πιστὰ δίπλα στὸ Χριστὸ καὶ Τὸν διακονοῦσε ἀθόρυβα καὶ διακριτικὰ μέχρι καὶ τὸ Πάθος Του. Ὅταν ἀκόμη καὶ οἱ δυνατοὶ μαθητές, ὅπως ὁ Πέτρος, κλονίστηκαν, ἡ Παναγία ἔμεινε κοντὰ στὸν Υἱὸ καὶ Θεό της καὶ στὴ συνέχεια, ἀφοῦ ἔλαβε καὶ αὐτὴ τὰ δῶρα τῆς Πεντηκοστῆς, δηλαδὴ πλούσια τὴ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, παρέμεινε ὡς ἡ μητέρα τῶν Ἀποστόλων, τὸ πανσέβαστο πρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ μητέρα τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς χριστιανῶν μέχρι τὴ συντέλεια τῶν αἰῶνων.

► Τὰ τελευταῖα λόγια τῆς Ἁγίας Μαρίας καὶ τῆς Παναγίας

Ὅπως ὅλοι οἱ ἅγιοι ἔτσι καὶ ἡ Ἁγία Μαρίνα καὶ ἡ Παναγία τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ πὺ ἔλαβαν τίς σκόρπισαν καὶ συνεχίζουν νὰ τίς σκορπᾶνε στὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκ-

κλησίας, τὰ ὅποια ἀγωνίζονται τίμια καὶ εἰλικρινὰ στὸν πνευματικὸ ἀγώνα καὶ ἐπικαλοῦνται μὲ πίστη τὴ χάρη καὶ τὴ μεσιτεία τους. Γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ εἰσακουστοῦν οἱ ὡς ἄνω μεσιτεῖες εἴμαστε κάτι παραπάνω ἀπὸ βέβαιοι, ἀφοῦ τὸ διαπιστώνουμε ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοὺς λόγια, προτοῦ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὰ ἐπίγεια στὰ οὐράνια σκηνώματα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

Ἡ μὲν Ἁγία Μαρίνα πρὶν τὸν ἀποκεφαλισμὸ τῆς εὐχήθηκε: «Δέσποτα Θεέ... χάρισε τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν ὅλων ἐκείνων, ὅπου θέλουν οἰκοδομήσει Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς δούλης σου, νὰ λειτουργῶσιν εἰς αὐτὴν προσευχόμενοι, ἢ γράφουσι τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεώς μου καὶ τὸ ἀναγινώσκουσι μετὰ πίστεως, μνημονεύοντες τὸ ὄνομα τῆς δούλης σου καὶ καρποφοροῦσι τὸ κατὰ δύναμιν· ὅλων αὐτῶν, λέγω, ὅσοι θεραπεύσουν τὸ οἰκητήριον τοῦ σώματός μου, ὅπου ἐμαρτύρησε δι' ἀγάπην σου, συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως αὐτῶν... ὅσοι δὲ θέλουν με ἐορτάσει δοξολογοῦντες μετὰ πίστεως καὶ σοῦ ζητήσουν σωτηρίαν καὶ ἔλεος διὰ μέσου μου, χάρισέ τους εἰς τοῦτον τὸν κόσμον τὰ ἀγαθὰ σου, νὰ πορεύωνται πρὸς αὐτάρκειαν· ἀξιώσον δὲ αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος, καὶ τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν».

Ἐνῶ ὅπως γνωρίζουμε ἡ Παναγία, τὴν ὥρα πού ἦλθε νὰ τὴν παραλάβει ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς τῆς στὰ ἐπουράνια, τὸ μόνο πού Τοῦ ζήτησε εἶναι νὰ τῆς ὑποσχεθεῖ ὅτι θὰ ἐκπληρῶνει ὅπωςδὴποτε τὰ αἰτήματα τῶν χριστιανῶν πού θὰ ἀπευθύνουν σὲ ἐκείνην μέχρι τὴν συντέλεια τῶν αἰῶνων. Ὅπου καὶ ἂν ψάξουμε δὲν πρόκειται νὰ βροῦμε τέτοια καὶ τόση μητρικὴ ἀγάπη καὶ φροντίδα, γιατί μόνο ἡ Παναγία μας ἔγινε μητέρα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Τόκου τῆς καὶ

μητέρα τῶν παιδιῶν τοῦ Υἱοῦ της, ἀφοῦ μᾶς υἰοθέτησε καὶ ἀνέλαβε τὴν «προστασία καὶ σκέπη» μας.

Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε νὰ κάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ παρακαλᾶμε καθημερινά ἀκατάπαυστα: «Μῆτερ τοῦ Θεοῦ φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην σου», «Ἁγία Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μαρίνα βοήθησέ μας. Ἀμήν».

Πρωτοπρεσβύτερος

Κωνσταντῖνος Καραϊσαρίδης

«Ὅ,τι κάνεις, νὰ τὸ κάνεις μὲ τὴ σκέψη τοῦ Θεοῦ...»

Οἱ ἄνθρωποι συχνά, γιὰ νὰ δικαιολογηθοῦν γιὰ τὴν ἀσυνέπεια τους στὴν πνευματικὴ ζωὴ, ἐπικαλοῦνται τὴν ἔλλειψη χρόνου ἢ τὸ ὅτι εἶναι πολυάσχολοι καὶ ἔτσι, κατὰ τὴ γνώμη τους, εἶναι ἀδύνατο νὰ ἔχουν μία συνεπῆ πνευματικὴ ζωὴ. Αὐτὸ δείχνει ὅτι ἔχουν παρεξηγήσει τὴν ἔννοια τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα. Μπορεῖ νὰ νομίζουν, ἐσφαλμένα πάντως, ὅτι γιὰ νὰ ἀγωνίζεται κανεὶς πνευματικὰ πρέπει νὰ σταματήσει ὅ,τι κάνει καὶ νὰ ἀσκεῖ ὅλη μέρα τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα.

Κάτι τέτοιο εἶναι ἐντελῶς παράλογο. Ἄρκει νὰ σκεφτοῦμε ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ μοναχοὶ ἐκτὸς τοῦ ἔργου τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ὅλου πνευματικοῦ τους ἀγώνα ἀσκοῦν καὶ ἄλλες δραστηριότητες, τὶς ὁποῖες θεωροῦν ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ζωῆς τους καί, ὅπωςδήποτε, δὲν ἐμποδίζουν τὴν πνευματικὴ τους πρόοδο. Ἀντίθετα, συμβάλλουν σὲ αὐτήν. Ἔτσι καὶ οἱ ἐν τῷ κόσμῳ διαβιοῦντες πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ πνευματικὴ μας ζωὴ δὲ συνίσταται στὰ ὀλίγα θρησκευτικὰ καθήκοντα ποὺ ἐπιτελοῦμε καὶ ποὺ πολλὰς φορὲς δὲ γίνονται

σωστά, ἀλλὰ ὀλόκληρη ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀγώνας μας. Οἱ σχέσεις μας, οἰκογενειακὲς καὶ ἄλλες, ἡ ἐργασία μας, τὰ πάντα, ὅταν γίνονται μὲ σωστὸ φρόνημα συμβάλλουν στὴν πνευματικὴ μας ἐξέλιξη.

Παραθέτουμε ἓνα κείμενο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κρονστάνδης ἀπὸ τὸ βιβλίο «*Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ μου*», ὅπου φαίνεται πῶς τὰ παραπάνω μποροῦν νὰ ἰσχύσουν γιὰ τὴν καθημερινότητά μας.

«Προσπάθησε νὰ εὐαρεστεῖς στὸ Θεὸ σὲ ὅλα καὶ πάντοτε καὶ νὰ σκέπτεσαι τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς σου ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸ διάβολο καὶ τὴν υἰοθεσία τῆς ἀπὸ τὸ Θεό. Ὄταν σηκώνεσαι ἀπὸ τὸ κρεβάτι, κάνε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ λέγε: «*Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*». Ἐπίσης: «*Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς· καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου*». Ὄταν πλένεσαι, εἶτε στὸ σπίτι σου εἶτε στὰ λουτρά, λέγε: «*Ραντιεῖς μὲ ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι*». Ὄταν ντύνεσαι, σκέψου τὴν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ καθαρὴ καρδιά: «*Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός*». Ἄν ἔραψες καινούρια ροῦχα, ὅταν τὰ φορᾶς, σκέψου τὴν πνευματικὴ ἀνακαίνιση καὶ λέγε: «*Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου*». Ὄταν βγάζεις τὰ παλιὰ ροῦχα καὶ τὰ παρατᾶς μὲ περιφρόνηση, θυμήσου μὲ μεγαλύτερη περιφρόνηση τὴν παραίτηση τοῦ παλαιοῦ, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τοῦ ἐμπαθοῦς, τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου. Ὄταν γεύεσαι τὴ γλυκύτητα τοῦ ψωμοῦ, θυμήσου τὸν ἀληθινὸ Ἄρτο, ὁ ὁποῖος δίνει στὴν ψυχὴ τὴν αἰώνια ζωὴ, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ

Χριστοῦ, καὶ νὰ αἰσθάνεσαι πείνα γι' αὐτὸν τὸν Ἄρτο-δηλαδὴ, νὰ ἐπιθυμῆς νὰ κοινωνεῖς ἀπ' Αὐτὸν συχνότερα. Πίνοντας νερό, τσάι, γλυκὸ κρασί ἢ ἄλλο ποτό, θυμήσου τὸ ἀληθινὸ ποτό, τὸ ὁποῖο σβήνει τὴ δίψα τῆς ψυχῆς ποὺ φλέγεται ἀπὸ τὰ πάθη - τὸ πανάχραντο καὶ ζωοποιὸ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος. Ὅταν ἀναπαύεσαι τὴν ἡμέρα, θυμήσου τὴν αἰώνια ἀνάπαυση, τὴν ἐτοιμασμένην γιὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται καὶ παλεύουν κατὰ τῆς ἁμαρτίας, κατὰ τῆς ἀνθρώπινης ἀδικίας ἢ τραχύτητας καὶ ἀμάθειας. Ὅταν ξαπλώνεις γιὰ νὰ κοιμηθεῖς τὴ νύχτα, σκέψου τὸν ὕπνο τοῦ θανάτου, ὁ ὁποῖος ἀργὰ ἢ γρήγορα ὅπωςδήποτε θὰ ἔρθει σὲ ὅλους μας, καὶ τὴ σκοτεινὴ ἐκείνη, αἰώνια, φοβερὴ νύκτα, στὴν ὁποία θὰ ριχθοῦν ὅλοι οἱ ἀμετανόητοι ἁμαρτωλοί. Ὅταν ἀντικρίζεις τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, σκέψου τὴν ἀνέσπερη μέρα, τὴν αἰώνια, τὴ λαμπρότατη - τὴ λαμπρότερη κι ἀπὸ τὴν πιὸ λαμπρὴ γήινη μέρα - τὴν ἡμέρα τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, κατὰ τὴν ὁποία θὰ χαροῦν ὅλοι ὅσοι προσπάθησαν νὰ εὐαρεστήσουν στὸ Θεὸ ἢ μετανόησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλα ὅσα ἔκαναν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς. Ὅταν πηγαίνεις κάπου, θυμήσου τὴ δίκαιη πνευματικὴ πορεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ λέγε: «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν Σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία». Ὅταν κάνεις κάτι, προσπάθησε νὰ τὸ κάνεις μὲ τὴ σκέψη τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἔκανε τὰ πάντα μὲ τὴν ἀπειρη σοφία, χάρη καὶ παντοδυναμία Του καὶ σὲ δημιούργησε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή Του. Ὅταν παίρνεις ἢ ἔχεις χρήματα ἢ θησαυρό, θυμήσου ὅτι ὁ ἀκένωτος θησαυρός μας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀντλοῦμε ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μας, ἢ ἀνεξάντλητη πηγὴ

κάθε εὐλογίας, εἶναι ὁ Θεός. Εὐχαρίστησέ Τον μὲ ὅλη τὴν καρδιά σου καὶ μὴν κλείνεις τοὺς θησαυροὺς σου μέσα σου, μήπως ἔτσι κλείσεις τὴν εἴσοδο τῆς καρδιάς σου στὸν ἀνεκτίμητο καὶ ζωντανὸ θησαυρό, τὸν Θεό, ἀλλὰ μοίρασε μέρος τῆς παρουσίας σου σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη, στοὺς ἄπορους, στοὺς φτωχοὺς ἀδελφούς σου, οἱ ὅποιοι ἔχουν μείνει σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ γιὰ νὰ φανερώσεις σ' αὐτοὺς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη σου στὸν Θεό, καὶ νὰ ἀμειφθεῖς γι' αὐτὸ στὴν αἰωνιότητα ἀπὸ τὸν Θεό. Ὅταν βλέπεις τὴ λευκὴ λάμψη τοῦ χρυσοῦ, μὴ σαγηνεύεσαι ἀπὸ αὐτὴν ἀλλὰ θυμήσου ὅτι ἡ ψυχὴ σου πρέπει νὰ καθαρίζεται μὲ τὴ φωτιὰ ὅπως ὁ χρυσός, καὶ ὅτι ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ νὰ σὲ κάνει νὰ λάμπεις κι ἐσὺ ὅπως ὁ ἥλιος, στὴν αἰώνια, λαμπρὴ βασιλεία τοῦ Πατέρα Του. Θυμήσου ὅτι θὰ δεῖς τὸν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, τὸν Θεό, τὴν Ἁγία Τριάδα, τὴν Ὑπεραγία Παρθένο καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλες τὶς ἐπουράνιες δυνάμεις καὶ τοὺς ἁγίους νὰ λάμπουν πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὸ ἀνέκφραστο φῶς τὸ ὁποῖο ξεχύθηκε ἐπάνω τους».

Ἄς ἐνστερνιστοῦμε τὴ διδασκαλία αὐτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κρον-στάνδης καὶ τότε θὰ δοῦμε ὅτι στὸ θέμα τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγώνα καὶ τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς δὲ χωροῦν δικαιολογίες περὶ ἔλλειψης χρόνου κ.ἄ. Εἶναι καθαρὰ θέμα ἀπόφασης: Θέλουμε νὰ ζοῦμε μὲ τὴ σκέψη μας στραμμένη στὸ Θεὸ ἢ ὄχι;

Πρωτοπρεσβύτερος
Παναγιώτης Κουρούπης

«ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Ἔκδοση Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Μαρίας

Ἄνω Ἰλισίων

Τηλ. 210 7785742 - 210 7486181

email: agmarin@otenet.gr

Ἰούλιος - Αὐγούστος 2013

• Ἀριθ. Φύλλου 187 • Ἔτος ΚΒ'

Ὑπεύθυνος Σύνταξης:

πρωτοπρ. Κων/νος Καραϊσαρίδης

Διανέμεται δωρεάν – Εἰσφορὲς δεκτές